

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011572
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3122011572.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre pokračovací trestný čin zločin podvodu podľa

§ 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. novembra 2025 konanom o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. apríla 2025 pod sp. zn. 8T/95/2022, jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. apríla 2025 pod sp. zn. 8T/95/2022, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 08. decembra 2022 pod č. k. 1Pv 69/22/3309-41, doručenej okresnému súdu dňa 09. decembra 2022, bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. po objednávke 588ks dosiek OSB3 E1 Egger 12mm, dňa 23.08.2021, zaslal z mailovej adresy B. spoločnosti STAVMAT – DCA, s.r.o., Dubnica nad Váhom, potvrdenie o platbe do SR (Europlatba) z E. B. na sumu 13.499,95 Eur na účet STAVMAT – DCA, s.r.o. vedený vo F., G., IBAN: C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, v dôsledku čoho mu bola následne touto spoločnosťou dodaná časť objednaného tovaru v hodnote 5.871,40 Eur na adresu Nikolu Teslu 24, Piešťany, k úhrade tovaru však nedošlo, a preto ďalší dovoz tovaru bol pozastavený, čím spôsobil spoločnosti STAVMAT – DCA, s.r.o., Dubnica nad Váhom, Murgašova 883/11, IČO: 50 198 394 škodu vo výške 5.871,40 Eur, pričom dodaním všetkého dohodnutého tovaru by spôsobil škodu 13.499,95 Eur, hoci už pri deklarovaní platby vedel, že za tovar nebude zaplatené, pretože nemal dostatok peňazí na účte,

2. po predchádzajúcej telefonickej komunikácii dňa 03.11.2021, pri rodinnom dome v obci H. I. J. XXX, sa dohodol s K. L. M. na dodaní 200 m² zámkovej dlažby za sumu 2.120,- Eur, ktorú aj prevzal, dlažbu nedodal, peniaze nevrátil, pričom už v tom čase vedel, že zámkovú dlažbu nedodá, čím poškodenej K. L. M. spôsobil škodu vo výške 2.120,- Eur,

3. v období od 23.11.2021 do 01.12.2021 na adrese H. C. XXX postupne prevzal od A. F. 60 ks systémových dosiek na podlahové kúrenie o rozmeroch 800x1400x50 mm, 600 bm plast-hliníkovej

trubky, 25 bm dilatačného pásu, 170 bm medených trubiiek o rôznych rozmeroch, 10 ks radiátorov, 1 ks skrinky na rozdeľovač podlahového kúrenia a 1 ks kotlového telesa zn. Ferroli, v celkovej hodnote 4.955,70 Eur, za tovar nezaplatil, tovar nevrátil, hoci vedel, že nebude môcť za tovar zaplatiť z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, čím A. F., H. C. XXX, IČO: XXXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 4.955,70 Eur,

4. po predchádzajúcom telefonickom dohovore s pracovníkom spoločnosti POOLMAN s.r.o. o kúpe bazénového príslušenstva a po vystavení faktúry č. XXXXXXXX v sume 3.769,20 Eur za objednané produkty, dňa 17.01.2022 o 08:20 hod. sa osobne dostavil pre tovar na adresu sídla tejto spoločnosti na ul. N. J. XXXX/XX, O., predložil potvrdenie „platba do SR (europlatba)” z účtu č. XXXXXXXXXXXX (E. B. J.) na účet poškodenej spoločnosti vedený v J., IBAN; C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3.770,- Eur, na základe čoho mu boli následne vydané 1ks tepelné čerpadlo Hanscraft Hitachi elit 60 v hodnote 1882,80 Eur, 1ks bazénová filtrácia Astrapool Bilbao 400 v hodnote 1.030,- Eur, ktoré boli k dispozícii v daný deň, k úhrade tovaru nedošlo, a preto ďalší výdaj tovaru – 1 ks protiprúd VagnerPool Vag Jet 84 v hodnote 855,60 Eur bol pozastavený, čím spôsobil spoločnosti POOLMAN s.r.o., Trenčín, Zlatovská 3106/22, IČO: 47 039 477 škodu vo výške 2.913,60 Eur, pričom výdajom všetkého dohodnutého tovaru by spôsobil škodu 3.769,20 Eur, hoci už pri deklarovaní platby vedel, že za tovar nebude zaplatené, pretože nemal dostatok peňazí na účte,

5. dňa 03.02.2022 v stavebninách H. M. - M. na adrese F., H. J. XXX/X, po vystavenej faktúre na stavebný materiál v hodnote 14.128,30 Eur, odovzdal potvrdenie o platbe z E. B. o zaúčtovaní platby z bankového účtu č. P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 14.128,30 Eur na účet uvedených stavebnín, na základe čoho mu v ten istý deň OSB dosky v hodnote 1.710,- Eur boli dodané na adresu Q., L. J. XX, avšak ďalší tovar nebol dodaný po zistení, že prevod finančnej hotovosti uskutočnený nebol, čím poškodenému H. M. – M., F., H. XXX/X, IČO: XXXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 1.710,- Eur, pričom dodaním všetkého tovaru by spôsobil škodu 14.128,30 Eur, hoci vedel, že za tovar nebude zaplatené, pretože nemal dostatok peňazí na účte,

6. ako živnostník vystupujúci pod obchodným menom A. B., IČO: XXXXXXXXX, s miestom podnikania, R. D. XXX D., dňa 02.02.2022 z presne nezisteného miesta, z telefónneho čísla XXXXXXXXXXXX kontaktoval F. S., konateľa firmy MARDÁ s.r.o., Moyzesová 1380/34, Čadca, okres Čadca, pričom tomuto prezentoval záujem o kúpu OSB dosiek rôznych rozmerov, na základe čoho po vzájomnej dohode s F. S. zaslal tomuto presnú objednávku tovaru na emailovú adresu K., kde po jej odsúhlasení F. S. dňa 02.03.2022

zaslal na jeho emailovú adresu vystavenú preddavkovú faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 9.151,20 Eur, na základe čoho dňa 03.03.2022 F. S. zaslal elektronickou poštou fiktívny doklad z banky o úhrade faktúry číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 9.152,- Eur, z čísla účtu P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zriadeného vo E. B., G.. Q., kde však uvedenú faktúru v skutočnosti neuhradil, na základe čoho dosiahol to, že spoločnosť MARDÁ, s.r.o. Čadca realizovala dodávku objednaného tovaru v dňoch 04.03.2022 a 05.03.2022 do areálu firmy PHS, ul. Bodona 74, Piešťany, odkiaľ si dodaný tovar odviezol preč, kde však za dodávku objednaných OSB dosiek neuhradil kúpnu cenu, pričom už v čase uzatvorenia dohody o dodávke tovaru a zaslania záväznej objednávky na jeho dodanie vedel, že za dodaný tovar neuhradí kúpnu cenu, keďže za týmto účelom ani nepodnikol žiadne konkrétne kroky a získané OSB dosky predal a získané peňažné prostriedky použil pre svoju potrebu, čím spoločnosti MARDÁ s.r.o. so sídlom Moyzesová 1380/34 Čadca, IČO:46 513 931 spôsobil škodu v sume 9.151,20 Eur.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. apríla 2025 pod sp. zn. 8T/95/2022 bol súčasne podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 40/2024 Z. z. (ďalej len Trestný zákon) zrušený skorší výrok o vine Trestného rozkazu okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/2/2023 zo dňa 23.01.2023, právoplatného dňa 03.03.2023 a celý výrok o treste odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému vyššie uvedeným trestným rozkazom, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Obžalovaný bol podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona v spojení s § 41 odsek 3 Trestného zákona, s § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 6 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 36 písm. l) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 5 Trestného zákona a § 43 Trestného zákona,

odsúdený na spoločný súhrnný ďalší trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd súčasne zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní

10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom OS Trnava sp. zn. 9T/26/2021 zo dňa 15.11.2022, právoplatným dňa 22.09.2023 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V spojenom adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody prvostupňový okresný súd rozhodol výrokmi nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaný je povinný uhradiť poškodeným:

- STAVMAT – DCA, s.r.o., Dubnica nad Váhom, Murgašova 883/11, IČO: 50 198 394 škodu vo výške 5.871,40 Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- K. L. M., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom H. I. XXX škodu vo výške 2.120,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- A. F., H. C. XXX, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 4.955,70 Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- POOLMAN s.r.o., Trenčín, Zlatovská 3106/22, IČO: 47 039 477 škodu vo výške 2.913,60 Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- H. M. – M., F., H. XXX/X, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 1.710,- Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a
- MARDA s.r.o. so sídlom Moyzesová 1380/34 Čadca, IČO:46 513 931 škodu vo výške 9.151,20 Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku okresný súd poškodenú spoločnosť MARDA s.r.o. so sídlom Moyzesová 1380/34 Čadca, IČO:46 513 931, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonných lehotách odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní (či odo dňa jeho doručenia písomného vyhotovenia oprávneným osobám) proti nemu podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného vo vzťahu k uloženému výroku o treste a obžalovaný vo vzťahu k výroku o uloženom treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení svojho odvolania uviedol, že v danom prípade prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery

59 mesiacov až 128 mesiacov. Podľa názoru prokurátora sa okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil ustanoveniami § 34 odsek 1 Tr. zákona s poukazom na § 34 odsek 4 Tr. zákona. Zdôraznil trestnoprávne a priestupkové postihnutia obžalovaného a poukázal na skutočnosť, že obžalovaný je dlhoročný špeciálny recidivista keď v minulosti bol opakovane odsúdený pre majetkovú, najmä podvodnú trestnú činnosť. Obžalovaný bol už viackrát vo výkone trestu a skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Bola mu tak už v minulosti poskytnutá možnosť a priestor

k tomu, aby preukázal nápravu, snahu o vedenie riadneho života a o prehodnotenie postojov v doterajšom spôsobe života, pričom dôveru, ktorú mu súd v minulosti pri podmienenom odsúdení, resp. podmienenom prepustení poskytol, nevyužil, nesplnil tieto očakávania

a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, dokonca opakovane po výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný doposiaľ nenahradil, a to ani čiastočne, spôsobenú škodu a náhradu škody od neho nemožno ani dôvodne očakávať. S prihliadnutím na trestnú minulosť obžalovaného je zrejmé, že uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby nie je

u obžalovaného v úmere k osobe páchatela, jeho pomerom a možnostiam jeho nápravy, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu. Podľa názoru prokurátora bude uložený trest plniť predovšetkým funkciu represívnu a ochrannú, keď sa výkonom trestu

u menovaného obžalovaného zabráni v páchaní trestnej činnosti a tým sa zabezpečí ochrana spoločnosti. Tieto funkcie trestu by mohol splniť len nepodmienený trest odňatia slobody

s uložením pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia tak, ako to intervenujúci prokurátor navrhol na hlavnom pojednávaní vo svojej

záverečnej reči. Jedine trest v takejto výmere zohľadňuje všetky skutočnosti a kritériá rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 8T/95/2022, vyhlásený dňa 24.04.2025 v časti výroku o treste voči obžalovanému A. B. a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému A. B. zákonný a spravodlivý nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov tak, ako je to uvedené v obžalobe a svoje konanie oľutoval. Súd prijal vyhlásenie obžalovaného, no uložený trest sa obžalovanému javí ako prísný. S ohľadom na závažnosť trestného činu, na následky, ktoré nastali a na poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného navrhuje, aby odvolací súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a aby pri ukladaní trestu v zmysle § 38 odsek 5 Tr. zákona nepoužil ustanovenie § 38 odsek 3 Tr. zákona a uložil trest v trvaní 24 mesiacov. Síce okresný súd pristúpil k aplikácii § 39 odsek 5 Tr. zákona a uložil obžalovanému trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak k zníženiu došlo až po zvýšení dolnej hranice v zmysle § 38 odsek 3 Tr. zákona. Obžalovaný súhlasí, že sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti, avšak má úprimnú snahu podrobiť sa resocializácii a zmene svojho života. Na splnenie účelu trestu, ktorý sa jeho uložením sleduje, musí byť trest uložený

v primeranom rozsahu, pretože v opačnom prípade spôsobí opak toho, čo sa ním sleduje. Napadnutý rozsudok tak obžalovaný považuje vo výroku o treste za neprimerane prísný. Ustanovenie § 34 odsek 1 Tr. zákona o účele trestu je spolu s § 34 odsek 4 Tr. zákona základnou zásadou pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni

v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať. Obžalovaný tak tvrdí, že účel trestu bude naplnený aj trestom kratšieho trvania. Na základe uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 321 odsek 1 písm. d), e) Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom obhajcu v podaní zo dňa 17. júla 2025, v ktorom uviedol, že prokurátor odvolanie odôvodňuje tvrdením, že obžalovanému uložený trest bude plniť iba obmedzene resocializačnú funkciu, avšak bude plniť predovšetkým represívnu a ochrannú funkciu a že s prihliadnutím na trestnú minulosť obžalovaného je uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby neúmerné a nezohľadňuje individuálnu a generálnu prevenciu trestu, pričom prokurátor navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženie trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je 59 mesiacov. Obžalovaný však tvrdí, že odvolací návrh prokurátora je v rozpore s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 23To/57/2024-641 zo dňa 11.12.2024. Pokiaľ bolo dôvodom zrušenia v poradí prvého rozsudku okresného súdu prijatie novej právnej úpravy, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, bolo by v rozpore s takouto novou právnou úpravou, ako aj

v rozpore s predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, ak by bol obžalovanému uložený prísnejší trest, ako trest v zrušenom rozsudku okresného súdu. Naopak, obžalovaný tvrdí, že je dôvodné zaoberať sa vylúčením aplikácie § 38 odsek 3 Tr. zákona, ako na to poukázal vo svojom odvolaní a odvolací súd v zrušovacom uznesení. Obžalovaný spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, svoje konanie oľutoval. S ohľadom na závažnosť trestného činu, na následky, ktoré nastali a na poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného navrhuje, aby odvolací súd podľa § 322 odsek 3

Tr. poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a aby pri ukladaní trestu v zmysle § 38 odsek 5 Tr. zákona nepoužil ustanovenie § 38 odsek 3 Tr. zákona a uložil trest v trvaní 24 mesiacov. Na splnenie účelu trestu, ktorý sa jeho uložením sleduje, musí byť trest uložený v primeranom rozsahu, pretože v opačnom prípade spôsobí opak toho, čo sa ním sleduje. Obžalovaný dáva do pozornosti ustanovenie § 42 odsek 1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný

trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Keďže skutky, ktoré sú predmetom obžaloby obžalovaný spáchal skôr, ako došlo k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/66/2023 zo dňa 23.09.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2024 je dôvod na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Senica, sp. zn. 1T/66/2023. Obžalovaný navrhuje podľa § 42 Tr. zákona zrušiť výrok o treste uvedeného rozhodnutia a podľa § 44 Tr. zákona upustiť od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku zamietol a aby odvolací súd z dôvodov podľa § 321 odsek 1 písm. d), e)

Tr. poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a aby postupom podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 11. novembra 2025 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku) v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o konanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti výslovne požiadal.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedla, že sa v plnom rozsahu pridriava písomného odôvodnenia podaného odvolania podriadeného prokurátora a navrhuje rozhodnúť spôsobom v ňom uvedeným, a vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného navrhuje toto ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že v plnom rozsahu zotrávajú na podanom odvolaní ako aj písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora s tým, že navrhujú, aby krajský súd rozhodol v intenciách písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, zrušil napadnutý rozsudok a upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Senica a s prihliadnutím na okolnosti prípadu neaplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 odsek 3 Tr. poriadku. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora, toto navrhujú podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 11. novembra 2025, na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o trestoch odňatia slobody v rozsudku prvostupňového okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem namietaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania boli prípustné, podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste, avšak nie sú dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací krajský súd zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd by ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny ku skutkom v bodoch 1. až 5. /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257

odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému, t. j. pri určení druhu a výmery trestu. Okresný súd správne a zákonne právne posúdil skutky v bodoch 1. až 5. za aplikácie novšieho Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 40/2024 Z. z., ktorého aplikácia bola pre obžalovaného priaznivejšia, teda ako pokračovací trestný čin zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3

písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, keďže boli kumulatívne naplnené všetky štyri potrebné formálne znaky uvedenej skutkovej podstaty trestného činu zločinu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka.

Rovnako je nutné prisvedčiť aj dôvodnosti výroku o treste napadnutého rozsudku, pretože súd prvého stupňa zohľadnil tak pri druhu, ako aj výmere trestu odňatia slobody všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukladanie trestov v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Vo vzťahu k výrokom o uloženom spoločnom a súhrnnom treste odňatia slobody obžalovanému krajský súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu. Krajský súd uviedol, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil spoločný trest a nepochybil ani v tom, keď dospel k záveru o uložení súčasne aj súhrnného trestu odňatia slobody podľa najprísnejšej zbierajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu, t. j. (predmetný pokračovací trestný čin zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písm. c) Trestného zákona – 2 roky až 8 rokov) so zvýšenou hornou hranicou trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle tzv. asperačnej zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej na uvedený zločin v rozmedzí 24 mesiacov až 128 mesiacov. Rovnako okresný súd správne identifikoval u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona /obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval/ pričom správne uviedol, že po formálnej stránke boli naplnené aj príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, /keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol pred ich spáchaním odsúdený/, avšak súd už raz prihliadol jednak k viacčinnému súbehu dvoch trestných činov, ale aj k odsúdeniu OS Senica sp. zn. 1T/123/2012 zo dňa 04.02.2013 v neprospech obžalovaného v súvislosti s ustanoveniami § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 3 Trestného zákona. Správny a zákonný bol aj postup okresného súdu podľa § 38 odsek 3 v spojení s § 38 odsek 6 Trestného zákona, ktorým zvýšil vyššie uvedenú dolnú hranicu trestnej sadzby (24 mesiacov až 128 mesiacov) o jednu tretinu, teda dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa zvýšila na 59 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 59 mesiacov až 128 mesiacov, nakoľko obžalovaný už bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti odsúdený za trestný čin obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písm. a) Trestného zákona vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/123/2012 zo dňa 04.02.2013. Krajský súd tiež dospel k záveru o správnosti postupu okresného súdu, keď obžalovanému uložil ďalší trest z dôvodu, že predmetné trestné činy obžalovaný spáchal pred tým, než boli tresty odňatia slobody uložené skoršími vyššie uvedenými rozhodnutiami (Trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/66/2023 a Rozsudkom OS Senica sp. zn. 1T/123/2012) vykonané a okresný súd ukladal obžalovanému trest rovnakého druhu, správne tak aplikoval ustanovenie § 43 Trestného zákona. Okresný súd tak správne vyššie uvedeným postupom, za zváženia všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery, s prihliadnutím na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu okolnosť a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, obžalovanému uložil spoločný súhrnný ďalší trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za použitia § 39 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, ktorý krajský súd považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti, pričom na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a krajský súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa strázenia.

Trest, ako taký, je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Odvolací súd, berúc do úvahy odvolacie námietky prokurátora, konštatuje, že prokurátorom uvádzaná námietka, v ktorej nemožno súhlasiť s uložením trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia § 39 odsek 5 Tr. zákona, nie je u obžalovaného v úmere k osobe páchatel'a, jeho pomerom a možnostiam jeho nápravy, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu, krajský súd však obdobne ako aj súd prvého stupňa zistil, že v kontexte vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny

na hlavnom pojednávaní, ktoré aj bolo okresným súdom prijaté, bolo v celom rozsahu odôvodnené použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 5 Tr. zákona. Prokurátor sa v rámci odôvodnenia sťažnosti dožadoval zohľadnenia opakovaného protiprávneho konania obžalovaného v minulosti, tu však krajský súd dáva do pozornosti, že to sa už premietlo do uloženia prísnejšieho trestu obžalovanému, kedy sa zvýšila vyššie uvedená dolná hranica trestnej sadzby (24 mesiacov až 128 mesiacov) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 3 v spojení

s § 38 odsek 6 Trestného zákona, teda dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa zvýšila na 59 mesiacov, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 59 mesiacov až 128 mesiacov. Okresný súd za zváženia všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery s prihliadnutím na spôsob spáchania činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, zistenú poľahčujúcu okolnosť a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, správne tak upriamil pozornosť na vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť, teda plné doznanie sa obžalovaného k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti, a dospel tak k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného spoločného súhrnného ďalšieho trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za použitia § 39 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, ktorý aj krajský súd považuje v jeho prípade za dostatočný pre jeho nápravu a ochranu spoločnosti.

Obžalovaný sa podaným odvolaním domáhal uloženia miernejšej výmery trestu, resp. aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, avšak okresný súd žiadnym relevantným spôsobom nepochybil, keď vyhodnotil, že obžalovanému je dôvodné uložiť práve spoločný súhrnný ďalší trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za použitia § 39 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite objasnil a podrobne vysvetlil. Okresný súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä tendenciu obžalovaného páchať trestnú činnosť rovnakého charakteru, teda dopúšťať sa špeciálnej recidívy, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, keďže uznal vinu, a napokon aj skutočnosť, že obžalovanému bol ukladaný ďalší trest odňatia slobody, pričom si aktuálne vykonáva ďalšie tresty odňatia slobody, a to 8 mesiacov, resp. 11 mesiacov a 22 dní. V tejto súvislosti teda miernejšia výmera trestu ohľadom zásad ukladania trestov neprichádzala do úvahy. Krajský súd opakovane zdôrazňuje, že priznanie a oľutovanie spáchania skutku, aj vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, bolo zo strany okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody v celom rozsahu zohľadnené, a to jednak priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l)

Tr. zákona, ale predovšetkým aplikáciou ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 odsek 5 Tr. zákona). Krajský súd je presvedčený, že uložený spoločný súhrnný ďalší trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, je teda bezpochyby trestom primeraným a spravodlivým, ktorý naplní nevyhnutný preventívny aj represívny účel trestu, a teda povedie k náprave obžalovaného a zároveň dostatočným spôsobom vyjadrí jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je sťažnosť prípustná.